

Wiersze gwarowe na konkurs „Słuchajcie wiara, to jest naszo gwara”

Kaśka, Maryśka (nie na konkurs)

Kaśka , Maryśka rum cium cium
Strugała pyrki na piuntum.
Przyszedł Pun, pyrki wziun,
Kaśka, Maryśka rum cium cium

Wiersze 3-4-latki

U piekorza

U piekorza szneka z glancem,
Ciepły chlyb
I zawijańce.

U piekorza kupa wiary,
Bejmy kosi
Piekorz stary.

Kto piekorza nie szanuje
Tego kejtrek się poszczuje.

Pyry z gzikom

Gdy podajom pyry z gzikom,
aż ze smaki ślep przymykom.
Jak so wpucne trzy talyrze
i na kuniec je wylize,
jak so poluzuje pory,
to du drzymki jestem skory.

Kokosica

Miałam ci jo, miałam,
Takum kokosice,
Chodziuła mi na uogróg w pszynice.
Jak chodziuła, tak chodziuła
Tak nóżkami grzebała,
Oż mi wszystkie ziornka powybiyrała.

Godej po naszymu

Dzisiaj każdy bejmy liczy
i w Krakowie i w stolicy
Poznaniaku ty bądź w formie
i zapomnij o reformie.
Ćpnij na sznytkę szczyptę dżymu,
jedz i godej po naszymu.

Glapa

Glapa to jest czorny ptok.
Miyńszko u nos cołki rok.
Zamiast śpiewać robi: *gaaa!*
Na kominie gniazdo ma-
Często z tego gniazda *S...(pokazujemy spadanie)*
.....spadnie jakaś gwiazda.

Wyliczanka

Jedyn, dwa, kupiut psa,
trzy, cztery kupiut giry,
piynć, sześć kupiut wieś,
siedym, osiyum kupiut prosie,
dziewięć, dziesięć kupiut gyś na jesień,
jedenaście, dwanaście wszystko siedzi w kaście.

Ryczka 1

Poznańska ryczka
Jest lepsz niż bryczka:
Na boki się nie ryloce.
Po wybojach nie klekoce.
Woźnicy do ni nie trzeba,
A dosiyngnuć z ni można du nieba.

Kury na grzędzie

Posłuchajcie wszyscy ludzie,
Hałasuje pies przy budzie.
Powiedziołbym wuom kozanie,
Ale pies mi zjodł śniadanie.
Śluchej gzubie jak cie lubie.
Zdejmij laczki,
Szukej jaczki.
Weź wymborek,
Przynieś gzubek cały worek.
Dłom ci skibki z kaszokiem
I knebloszek z burakiem.,
Zrobisz sobie bums.

Lisek

Idzie lis podle drogi, cichutyńko stawio nogi,
Ostrożniutko się zakrado, nic nikomu nie powiada,
A ktu patrzy, tygu gryzie, ktu gu nie chce, tymu wlyzie.
Do sumsiada się przymili, oj bydum to lisa biyli.

Świynty Marcin

Świynty Marcin już nadchodzi,
czymu wiync sie momy głodzić?
Bierz famułę, z fyrta wiare
i lecimy po rogale!
Szak nie straszne są nóm teroz
ciasne pory, cholesterol,
kiepskie zdrowie i kondycja,
bo rogale to tradycja!

Wiersze dla 5-6 latków

Pun Hilary

Loto pun Hilary jak oszalały
Bo gdzieś mu się bryle zadziały.
Sprawdził kiedyś łód surduta
Eknuł do prawego i lewego buta.
Pod leżankom na leżance
Wew antreji, w łód kielochów szklance.
Gmyro wew szafach i wew kuminie
Łyn nie popuści jak mu co zginie.
Brechtangum wydar deski dwie wew podłodze.
Już do szkiołów dzwuni wew wielki trwodze.
Oż nagle szpyncnuł się wew lusterko.
Łun nie doł wiary wiync znowyk zerko.
Łokozało się co rychtyk unygo bryle
Ciyngiym na kluku mioł nu i tyle.
A to choć nie jezdne ganc ramol stary
Ciyngiym mum tak jak tyn Hilary.

Takie sobie godanie

Dzisiej ciyngiym wum pokoże,
Jak się godo wew naszymy gwarze.
Bo poznańskie papudroki bejmy majum
Co banioki sum nie znajum.
Bejmy – grubo forsa na dzisiejsze.
A baniok – bejmy tyż, ale drobniejsze.

Alojz, ryczka, brachol, wiara
Tytko, skibka, kejter, gor.
Durch to jest poznańsko gwara
Kto się nie zno tyn jezd sor.

Tej! Łe jery! Godosz gwarum?
Skyndyk znosz tum mowe starum?
Dali godej po naszymu.
Blubrać piyrdy mosz każdymu.
Kuty buńdź na śtyry giyry.
Nie kcesz godać? To idź w pyry!

Gwara

Dzisiej wiara bydzie gwara:
Niech wom świyci co dziyń klara,
Niech wom szczyńście dopisuje
i niczego nie brakuje!
Niech wam bejmy lecą z nieba,
ździebko wiyncy niż potrzeba,
byście zawdy sie kochali
i po nocach nie dudlali!
Byście zawdy sie kielczyli
i nigdy markotni nie byli.

Sznytke w tytke (gwarowy)

Łe jery, wiaruchna,
jo żym zapomniła ,
jo Wom po mojymu
downo nie godała.

Łe jery, wiaruchna
jo już sie rychtuje,
ino wej starymu
chlyb jo uszykuje.

Dom mu czy sznytki
chleba zez leberkom,
kawołek makocza i tyju
zez jabkiym i miyntom.

No wej, prawie kuniec
jeszczy ino ekne
dzie tytki do chleba
i wew teke wetkne.

Bo łyn tero wiaruchna
idzie do roboty,
na szage tej mo blisko
wej tam za tym pletym.

A zaś ci łyn wiaruchna
fest wyibowany-przechycnie,
co by ino wej łągol
nie łozdar katany.

Nasze rogale

Tej wiaruchna, czy wy wiycie,
Co nojlepsze jest na świecie!
My godumy wszystkim stale,
że nojlepsze som rogale.

Nie warszawskie, nie szczecińskie,
Ino nasze – te Marcińskie!
I nie z dżymem, czy z kóniokiem,
Ino rychtyk z biołym makiem.

A na wiyrzku glancowane,
Órzechami posypane!
I z wypkanym, pysznym środkiem,
Bo kochomy wszyscy słodkie!

Tej!
Na smutki i udręki
Weź rogala se do ręki.
Chapsa dziabnij, zacznij śrupać,
Niech ucieszy ci się sznupa!

Niech tyn smak cie rozweseli,
Przy sobocie, przy niedzieli!
Zamiast spucnuć z gzikiem sznytke,
Kup rogali kilo w tytke!

W antrejce

W antrejce na ryczce
stoły pyry w tytce,
przyszła niuda, spucła pyry
a w wymborku myła giyry.

Zaś do siyni wlaźła cyga
bo ją żgokiem żgnyła nyga,
spucła sznytke ze smoloszkiem,
pyry z gzikiem i sznytloszkiem.
Tak się gzikiem obombała,
że siedziała i kwiunkała.

Ni ma to jak naszo mowa

Anu błody, anu szak
W naszych strónach mówióm tak:
Nawdzij bobie, szajkiyt, jupe
Kymby – rymby i na kupe

Ni ma to jak naszo mowa
Dur poezjo wszyjskie słowa
Można godać i żegotać
Prawić, brynczeć i klekotać

Sum dziewczuszki, glajdy glapy,
Młode siksy i salachy
Sum chłopoki śmierduszni
Lofry, łajzy i Trzydniki.

Żywność zdrowo jak selera
Pyry z gzikum i lebera
Kielbrud, plince, żur z kapołki
Kluchy z lumpa i śłopołki

Bymbny lubium ryc w wasztacie
Tedy powywołczum tacie
Klyszczki, raszple, winkle, cwingi
Majsle, śrubsztok i rurcyngi

Lezie Grześ przez wieś

Tośto zynder Grześ
W miechu kis przez wieś,
Ale nie wie Grzechu,
Że mo dziurke w miechu!
A za Grzechym ciurkiem
Leci kis bez dziurke!

„Żdziebko kisu mni,
Tośtać bydzie lży!”
Myśli sobie mały Grzechu,
A już pusto mo wew miechu!

Dyrdo Grześ przez wieś,
Już mo wszystko gdzieś!
Kisu w miechu dawno ni ma,
I od babci zgubił klima!
Teroz myśli mo ponure,
Bo wew kiejdzie tyż mo dziure!

Igła z nitkom

Roz dylała igła z nitkom,
Igła fifnie, nitka brzydko,
Igła fest wysztramowana,
Nitka ździebko zamojtana.
Igła najprzód, nitka za niom:
„Łe, jak fajnie dylać z paniom!”
Igła źgo po materiale,
Nitka sie nie drygo wcale.
Igła szpyćła jednym ślypiym:
„Nitka chyba ledwo zipie!”
Ale nitka zaś nie słucho,
Bo przelazła jej przez ucho!
I tak obie se dylały-
Szejść par porów pozszywały.

Lokomotywa

Stoi na stacji wielgachno bana,
cało w oliwie jest opypłana.

Para z ni bucho i poświstuje
a palacz ciyngiym wef ni hajcuje.

Wuchte wagonów mo zahoczne
wef każdym klunkrów jest nawalone.

Jest tych wagonów coś ze styrdzieści
wcale nie wiada co sie tam zmieści.

W piyrszym wagónie kole wynglarki
jadom z Poznania same Kaczmarki,

jedzie tyź kundziu i z Wildy szczuny
a każdy śrupie z tytki bonbony.

Wef drugim szkieły i ejber tysy
śtyrech góroli i dwa hanysy.

Potym jest proszczok, owce i kónie
wszysko to w czecim jedzie wagónie.

Dalej som ryczki i szafónierki
jakieś wymborki i salaterki.

Śtyry wagóny jadom z meblami
za nimi dziesińć wagónów z pyrami.

Na samym kuńcu cołkiym dla śmiechu
tyn co to pisał – sam Wuja Czechu.

Co tu robić

Siedzieć w chacie to jest kara,
mówie wom kochano wiara,
kłymów spułem śtyry tytki,
wszysko wlało mi w purzytki.
Gena z Dymbca i Halina,
tyż dostajom w chacie szplina,
Hela z Rychem nie gro w kopa,
bo se lajsła dziś laptopa!
"Zamiast w wyrze se garować
byde sobie programować,
jak sie ździebko wew tym wprawie,
to recepte se wystawie!

Abecadło 1

Abecadło z ryczki spadło
I w kawotki się rozpadło:
A – ukrychło obie giyry,
H – udaje że jest śtyry.
D – kopune poczaskało,
R – bez szkiyty się lyało.
E – kielocha se wyczało,
B – kalafe ździebko szczało,
O – trzasnyło tak o ziymie,
Że sztouchnyło sobie ciymie!

Ryczka zez Poznania

Ryczka to taki fifny poznański mebel
Łód krzesła niży o jedyn szczebel
rychtyk mo ździebko krótsze te giyry
choć nie roz mo trzy a nieroz mo śtyry.

Jak małe pungle spucnoć cós chciały
to se ze sznytkom na ryczce siodały
zaś jak stanyły na ryczce giyrami
ino po wyżkach pynchciły ślypiami.

Zaś mama szpycuje co ta wylynga śrupie
a mały szaranek mo szejś klymów wef sznupie!
Bo óna o tych klymach durch zapómniata
że je wef szafie dzieś na wyżkach zadziała.

Na ryczce se papcia oprzesz do glancowania
ryczka poczebno jest do prania wiyszania
i nie jest jak wiycie ze ślunska przywleczońo
bo ryczka wef Poznaniu była wymyślono!

Dwa Michały

Roz dylały dwa Michały
Jedyn buł gideja,
Drugi pungieli mały.
Jak tyn oźgol tympo złapoł
To tyn knajder się zasapoł.

Szak jak mały nie spiłowoł,
To tyn drungol zahamowoł.
Skorno ździebko zwolnił drugi
Furt dogunił go tyn drugi.

Mało pryda znowyk dyło
Rrug-cug oźgol się wychyło.
Znowyk takie tympo złapoł,
Że tyn mały się zasapoł.

Mały Michoł już ni może,
Wiync tyn wielki mu pumoże.
Tak mu pumóg, że po chwili
Oba się wykopyrtnyli.

Abecadło 2

Abecadło z ryczki spadło
Ło glebe się ryło,
Nawbijało se bulrów,
Cołkiem się rozsypło.

A- Dwie szkiyty se złomało,
Be- kałduny upypało,
De- się swigło ze dwa razy,
I napuchło jeszcze barzy,

Ha- kompletnie spadło z nóg,
eL- do U ewtkało kluk,
eN- wyprysło do sąsiada,
co tam robi/ rychtyk nie wiada,

O- tonkało się w mizerii,
Oz dostało Pe dylerii,
eS- wyciągło się jak długie,
a eR- zwichło se sztreługe,

Te- ikrychło klika części,
Teroz brynczy i chrabęści,
Wu- stanęło se na gowie
I udaje M frechownie.

X- się wpleło w kołowrotek,
Teroz kręci się- nicpote!
Zet- trachnyło dwa zygzaki
I do jedzy ni mo smaki,

I- Gdzieś kropkę zapodziało.
Durch się wszystko pomyrdało!
Takich liter – nie do wiary
Teroz uczóm się łogary.